

UZASADNIENIE

Skazany S. B. złożył w dniu 26 lutego 2017 r. do Sądu Rejonowego w Sopocie wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. IX K 579/15 oraz Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. IX K 1103/11 oraz Sądu Rejonowego w Sopocie w sprawie o sygn. II K 406/15

vide: wniosek skazanego S. B. k. 2

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. II K 488/11 S. B. został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 08 marca 2011 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, którą wykonał w całości w dniu 24.04.2012 r.

dow ód: odpis wyroku SR w Gdyni w sprawie o sygn. II K 488/11 k. 33; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 24-26

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. IX K 1103/11 S. B. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 19 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby lat 4. Postanowieniem z dnia 03.03.2016 r. zarządzono wykonanie kary, którą skazany aktualnie wykonuje i której wykonanie przewidziane jest do dnia 17.07.2018 r.

dow ód: odpis wyroku w sprawie o sygn. IX K 1103/11 k. 29 ; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 24-26

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 28 września 2015 r. w sprawie o sygn. IX K 579/15 S. B. został skazany za czyn z art.62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 31 marca 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 31 marca 2015 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kary te połączono i wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności, którą skazany wykonał w całości w okresie od 06.05.2016 r. do 05.05.2017r.

dow ód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. IX K 579/15 k. 28; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 24-26

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 16 września 2016 r. w sprawie o sygn. II K 406/15 S. B. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 22 kwietnia 2015 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie przewidziane jest w okresie od 17.07.2018 r. do dnia 15.07.2020 r.

dow ód: odpis wyroku w sprawie o sygn. II K 406/15; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 24-26

Postawę skazanego w trakcie odbywania kary w Areszcie Śledczym w G. należy uznać za poprawną. Skazany jest dobrze przystosowany do warunków izolacji. Wśród współosadzonych stara się funkcjonować bezkonfliktowo. Nie przejawia skłonności do dominacji w grupie. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową. Skazany był dziewięciokrotnie nagradzany za poprawne zachowanie oraz rzetelne i sumienne wykonywanie obowiązków pracowniczych. Był raz karny dyscyplinarnie za niewykonanie polecenia przełożonego. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych subkultur przestępczych. Nie dokonywał samo agresji, nie odnotowano w jego zachowaniu działań agresywnych wobec osadzonych lub przełożonych. Do popełnionych przestępstw skazany deklaruje krytyczny stosunek.

dow ód : opinia o skazanym k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym z zakładu karnego, informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego. Dokumenty powyższe zostały sporządzone przez upoważnione osoby w sposób rzetelny i prawidłowy, z zachowaniem wymogów formalnych, a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd rozważał zastosowanie normy przewidzianej art. 4 § 1 k.k., ponieważ uprawomocnienie się niektórych z wyroków nastąpiło już po wejściu w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396). W zakresie, w jakim art. 19 ust. 1 ww. ustawy dopuszcza stosowanie przepisów rozdziału IX w brzmieniu nadanym nowelą z dnia 20 lutego 2015 r. do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie owej noweli, tj. w sytuacjach, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie rzeczony noweli, o tym, na podstawie jakiego stanu prawnego orzekać: nowego czy dotychczasowego – rozstrzyga art. 4 § 1 (tak., J. Majewski w komentarzu do art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw [w:] tegoż Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, LEX/2015, por. także uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w postanowieniu z 10 marca 2016 r., sygn. II AKz 68/16)

W ocenie Sądu względniejsze dla skazanego S. B. jest zastosowanie aktualnego brzmienia art. 85 k.k. Przy zastosowaniu brzmienia art. 85 k.k. sprzed 01 lipca 2015 r. wprowadzonej nowelą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) możliwe byłoby połączenie skazanemu jednostkowych kar - ograniczenia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. II K 488/11 oraz kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. IX K 1103/11. W zaistniałej sytuacji Sąd musiałby orzec karę pozbawienia wolności, a tym samym dokonać zamiany kary ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności. Za zastosowaniem aktualnego brzmienia ustawy przemawiała również długość kar orzeczonych wyrokami podlegającymi łączeniu według zasad przewidzianych znowelizowanym brzmieniem art. 85 k.k.

W ocenie Sądu względniejsze jest zatem brzmienie art. 85 k.k. wprowadzone ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, która umożliwia połączenie orzeczonych kar pozbawienia wolności. Jak podkreśla się w doktrynie, pod rządem zmienionego art. 89 zachowuje pełną aktualność stanowisko interpretacyjne, według którego jeżeli przed wydaniem wyroku łącznego dojdzie do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to w postępowaniu w przedmiocie wydania tego wyroku należy karę tę traktować jako karę bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (J. Majewski, komentarz do zmiany art.89 k.k. [w:] Kodeks karny. Komentarz do zmian z 2015 r.).

Przepis art. 85 § 2 k.k. w aktualnym brzmieniu stanowi, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. W niniejszej sprawie, co do kary orzeczonej w sprawie IX K 1103/11 doszło do częściowego wykonania kary pozbawienia wolności. Względny pragmatyczny przemawiały za połączeniem kar w wymiarze orzeczonym nominalnie, a następnie zaliczenie okresu ich wykonania na poczet nowo orzeczonej kary łącznej (art. 577 k.p.k.) tak, jak miało to miejsce w dotychczas ugruntowanym orzecznictwie sądowym.

Jak wskazano wyżej względniejsze będzie zastosowanie przepisów w aktualnym brzmieniu. Należało zatem na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 570 k.p.k. połączyć skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wydanymi wobec niego prawomocnymi wyrokami : Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. IX K 1103/11 oraz Sądu Rejonowego w Sopocie w sprawie o sygn. II K 406/15. Nie było podstaw do połączenia kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. II K 488/11 oraz kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. IX K 579/15 z uwagi na ich wykonanie w całości.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W myśl art. 85a k.k., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W przedmiotowej sprawie biorąc pod uwagę ww. dyrektywy możliwe było wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 2 lat do 3 lat i 4 miesięcy. Oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji lub kumulacji jest rozwiązaniem skrajnym, stosowanym wyjątkowo (A. Zoll [w:] K. Buchała, A. Zoll, Komentarz do Kodeksu karnego, s. 562). Z opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej wynika, że zachowanie skazanego ocenić należało pozytywnie wielokrotnie nagradzany, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie odnotowano zachowań agresywnych wobec współwięźniów i przełożonych. Reprezentuje postawę, w której deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Jak wskazał jednak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 roku w sprawie II AKa 171/00 (OSA 2001/2/5), należy mieć na względzie, iż okoliczność, że skazany popełnił kilka przestępstw stanowi z reguły negatywną przesłankę prognostyczną. Zasada absorpcji, najbardziej korzystna dla skazanego, może być stosowana wówczas, gdy między zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek czasowy i przedmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala stwierdzić, iż kara łączna w wysokości najwyższej z kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania sprawcy (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 roku, w sprawie o syn. akt II AKa 321/96).

Rozpoznając niniejszą sprawę, Sąd nie dopatrywał się szczególnych względów, które uzasadniałyby zastosowanie zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do orzeczonych kar pozbawienia wolności. Należy zauważyć, że związek czasowy między popełnionymi przestępstwami jest dość odległy albowiem zostały one popełnione w odstępach kilku lat. Przestępstwa te skierowane były jednak przeciwko tym samym dobrom prawnie chronionym. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, niezasadne było zastosowanie wobec oskarżonego skrajnych zasad pełnej absorpcji bądź kumulacji kar jednostkowych. Najtrafniejszą zasadą ustalenia wymiaru kary łącznej w tej sytuacji była zasada asperacji. Z uwagi na charakter czynów przypisanych oskarżonemu Sąd zastosował tę zasadę obniżając wymiar kary łącznej w stosunku do sumy kar jednostkowych.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. IX K 1103/11 oraz Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 16 września 2016 r. w sprawie o sygn. II K 406/15 wobec skazanego S. B. Sąd wymierzył karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu w ten sposób wymierzona kara łączna realizuje zasady wymiaru kary łącznej i ogólne dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet tak orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających połączeniu oraz okresy kar dotychczas odbytych.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. a contrario w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie połączenia wyroków Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawach o sygn. II K 488/11 oraz IX K 579/15 albowiem orzeczone ww. wyrokami kary zostały wykonane w całości.

Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz adw. P. R. kwotę 120 zł plus VAT tytułem nie uiszczonych kosztów obrony z urzędu;

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Sąd uznał bowiem, iż ze względu na wieloletni okres pozostawania bez pracy, brak majątku i ograniczone możliwości zarobkowania obciążenie skazanego kosztami postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe.